

da ikke fristes til at sige til os selv: Er det da ikke muligt at faae nogle af disse Penge igjen? Vi have ikke noget bestemt Beviis for, at de ere uerholdelige. Vi have et billigt og retfærdigt Krav paa at faae dem igjen, dersom det er muligt. Ja, jeg hører vel et æret lærd Medlem sige, at de ere uerholdelige; men jeg har hørt mange flere af hans Stand, som sige, at Rigsdagen kan faae Dem derfor. Jeg kan ikke paatage mig at bedømme, hvorledes en saadan Sag vilde falde ud, det maa jeg overlade til det høitærede Things Skjøn. Jeg vil ikke sige, at det har Stort at betyde, hvorledes vi komme til at stemme, men jeg kan ikke see, at der er nogen Nødvendighed for at gaae den Vej, Udvalget har foreslaaet; det skulde da være, at man — naturligviis er det ønskeligt — vilde give Decharge for det Hele og ikke vilde lade nogen Post tilbage. Ellers indseer jeg ikke, hvad der er vundet ved at gaae denne Vej istedetfor at gaae den, som Statsrevisionen har foreslaaet.

Sfcherung: Jeg troer, at man bør være høist forsigtig i sine Udtalelser om fraværende Mænd, og navnlig om en Mand, som ikke ved noget Middell vil være istand til at gjendrive, hvad der her er blevet sagt om ham. Der er blevet brugt tre Udtryk imod ham, hvoraf det ene, det er jeg overbevist om, maa være krænkende for ham, som det er ubilligt. Der er sagt, at Statsrevisionen skal have oplyst, at han har handlet med Ddselhed. Det har Statsrevisionen ikke oplyst. Har han handlet med Ddselhed, saa har Statsrevisionen i allerhøieste Grad forsømt sin Pligt ved ikke at oplyse det. Norden behøve vi ikke at sige har fundet Sted; men vi maae heller ikke glemme de Lieder, hvori denne Huusholdning og Regnskabet hørte hjemme. Ulovlighed er en anden Sag. Han

har brugt Penge, som han, efter min Overbeviisning, ikke havde nogen lovlig Adkomst til at bruge.

M. Sage: Det var det ærede Medlem selv, som gav mig Anledning til at bruge Udtryk, som maafee paa Sagens nærværende Standpunkt ligesaa gjerne kunde have været sparede; thi de søre ikke til Noget, men det er ikke alene til denne, men til alle de Beretninger, vi have faaet at læse fra Statsrevisionen, ligesaa Begyndelsen af, jeg har sigtet, og de berettiger mig fuldkommen til at bruge alle de Udtryk, som jeg har brugt; men jeg erklærer igjen, at naar ikke den ærede Rigsdagsmand havde givet Anledning dertil, var det ikke faldet mig ind at angribe en fraværende Mand, som ikke kan have Leilighed til at forsvare sig, Noget, jeg desuden troer vilde være meget forgjæves. Iøvrigt ere vi jo enige om, at offentlige Mænd kunne sættes under offentlig Dmtale, især naar vi have Sort paa Hvidt for deres Handlemaade.

Formanden: Hvis Ingen yderligere ønsker Ordet, ere Forhandlingerne over dette Afsnit sluttede.

Maafee jeg turde af den ærede Ordfører udbede mig en Dplysning, nemlig om det ikke er Udvalgets Mening, at kun den sidste Deel af Indstillingen til Antegningspost 2 er et Afstemningspunkt, medens den første Deel deraf er en Bemærkning, hvorover der ikke skal afstemmes.

Ordføreren: Udvalget har ingen Grund til at forlange Afstemning over det Punkt, som den ærede Formand nu fremhævede. Det, Udvalget maa ønske affemt, er det Punktum, der begynder med: „Overstridelserne osv.“